

Bylo pravé světlo, které přicházelo na svět.

2. neděle po Narození Páně cyklu B

NARODILI JSME SE Z BOHA

Evangelium (Jan 1,1-18)

Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život, a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha.

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: 'Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.'“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milosti: Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišla skrze Ježíše Krista.

Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Syn, který spočívá v náruči Otcově, ten o něm podal zprávu.

Je to zvláštní situace: Bůh je jako matka, která nás zrodila. Vyšli jsme z něj, ale po čase jsme na svůj původ zapomněli. Zapomněli jsme na toho, kdo nás zrodil... Dělali jsme a děláme, jako bychom vznikli z ničeho. Těžko se pak můžeme stát sebou samými, když odmítáme svůj původ, neznáme své kořeny a nejsme s nimi bytostně spojeni svým tělem, myslí, srdcem a duší.

POROZUMĚNÍ

Slovo: Úryvek říká, že Slovo je Bůh, ne že Bůh je slovo. Bůh totiž není jen slovo (=Syn), ale také Otec a Láska mezi oběma. Slovo předpokládá někoho, kdo mluví, vyjadřuje se a daruje, a druhého, kdo ho poslouchá, vtiskne a přijme ho do sebe.

Počátek: Už před stvořením světa je Bůh vztah a rozhovor; proto stvoření, které uvede k bytí, bude mít stejné vlastnosti.

Světlo: umožňuje fyzický život. Ale existuje také světlo vnitřní, které je vlastní Slovu, jež umožňuje život duchovní a dává existenci smysl. A právě toto Slovo, které je ve všem životem, se v člověku, který ho poznává, stává světlem.

Boží dítě: Slovo působí, že se „stáváme dětmi“ (nebo se dá říci: znovu se stáváme dětmi...), když nás uvádí do rozhovoru s Otcem.

Stalo se tělem: tělo zde znamená „celá lidská bytost“. Láska buď hledá sobě podobné, nebo je podobnými činí. Bůh je láska a ten, kdo miluje, se úplně dává. Ve vtělení je jeho darování úplné a definitivní.

Jednorozený syn: Ježíš je Jednorozený; my se stáváme syny jeho přijetím.

Zákon a milost: Zákon představuje boží pevnost a spravedlnost, milost pak svobodu v lásce. Milost je jiným slovem milosrdenství.

POSELSTVÍ

Italská zpěvačka Debora Vezzani vypráví, jak ji maminka po porodu odložila a ujala se jí adoptivní rodina. Když dospívala, adoptivní rodiče se rozvedli a jí se opět zhroutil svět. Debora se pak rozhodla založit vlastní rodinu a vzala si chlapce, který ji po dvou letech vyhodil z domu. Kvůli své situaci chtěla skončit svůj život. Tehdy za ní přišla kamarádka a požádala ji, jestli jí ke svatbě nenapsala píseň podle žalmu 139. Debora tedy začala číst žalm, kde se říká, že Bůh jí dal život, vložil ji do lůna její matky, nikdy na ni nezapomíná a má ji rád. Tehdy si uvědomila, že její život není ztracený a zbytečný. Došlo jí, že Bůh je její otec, který se za ni nestydí a považuje ji za krásnou (www.youtube.com: Debora Vezzani, La mia Conversione).

Podobně jako Debora se i my můžeme někdy cítit nechtění, nepovedení, neužiteční nebo divní. Většinou je to ale špatný vtip, podraz a faleš našeho já nebo ďábla, kterému se líbí držet nás v zajetí strachu a nejistoty.

Tento úryvek nám říká, že důležitější než naše pocity a dojmy je jistota, že Bůh nám dal život a to nejcennější, co měl, svého Syna, o každého z nás stojí a za každého z nás bojuje proti silám jakéhokoli zla.

Nenechme se už vtahovat do falešného světa opovržení sebou samým. Žijme ve světle toho, že Bůh nás každého chce, dal nám své dary, které mají být jeho poselstvím lásky pro druhé, a on se za nás nestydí. Nikdo nikdy na zemi nebyl a nebude jako my. Každý máme zde na zemi zvláštní a jedinečný úkol. Ten poznáme tehdy, když se budeme poznávat jako děti jednoho Otce.

VÝZVA NA TÝDEN

Tento týden si mohu často opakovat: „Chci stát, Pane, na tvé straně“. To znamená stát proti zlu, které mne může ohrozit zvenčí i zevnitř. Stojím na straně lásky, odpuštění, plného života v radosti – právě teď a v této situaci.